

Pacific Herald.

No. 13

Parland, Wash., den 11de Mars, 1908.

18de Aarg.

En Brev fra den kristne Menighed.

Bort Gaad og Vid er ikke sat
Til Verdens Størprofeter,
Der drive om i Tidens Nat
Som truende Kometer,
Ja skræler op i hver en Aarg:
Bort med den gamle Bibelbog!
Den vil os kun fordomme.

At denne Verdens Høje Hof
Foragter Kristi Lære,
Det er et nyt, det ved vi nok,
Den Sorg Guds Folk maa bære,
Men trods al Spot paa denne Jord,
Vi ere vil Guds sande Ord
I Skrift, i Sang og Tale.

At Skriften er Guds Ord til os,
Det giver Haab og Styrke,
Saa vi kan bide Fienden Trods
Og træde Vas i Mærke,
Saa det for Alvor kendes kan
Selo midt i Havens mørke Vand,
At Vds er Livets Lyfte.

—Lillea.

„Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd.“

Joh. 1, 29: „Den følgende Dag saa Johannes Jesus komme til sig og siger: 'Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!'“

Vi er nu indtraadte i den hellige Poesionstid, en Tid som er bestemt til særlig Betragtning af, hvad vor hjerte Derte og Frelser har lidt for vore Synders Skuld. Naar vi i Oprigtighed og med Alvor betragter Frelserens Videlses-Gang og betænker, at det var for vor Skuld og af Hærlighed til os uwaardige Syndere, Frelseren led alt dette paa Sjæl og Legeme, da har vi under saadan Betragtning vende vort Blik indad mod os selv og betænke vore egne Synders Storhed og i ydmyg Syndserkendelse og hærtilig Tilbedelse faste os for Frelserens Fødder, i Troen anamme ham som vor Frelser og tjene ham i Hærlighed og Oprigtighed.

„Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!“ Disse Ord af Johannes den Døber angiver i en Stum Indholdet af hele Guds Frelses Aabenbaring. Vi har her i disse Ord et klart Vidnesbyrd om Frelserens

Person, hvem han er, og Embede, hvorfor han kom.

„Se det Guds Lam,“ disse Ord betegner Jesu Person. Han var det af Gud særlig betyede, af Hærlighed givne og til den faldne Menneffeslegts Frelse indviede Guds Lam. Det var jo paa Jesus Johannes pegte, idet han sagde disse Ord. Den samme Jesus, som Johannes lovt i forveien havde døbt, da det saa klart blev bevidnet, hvem denne Jesus var; „Og se Himmelen aabnedes for ham, og han saa Guds Mand fare ned som en Due, og komme over ham. Og se, der kom en Åst fra Himmelen, som sagde: Denne er min Søn, den æffelige, i hvem jeg har Velbehag.“ Der har vi Gud Faders Vidnesbyrd om, at denne Jesus, som nu var døbt af Johannes, var Faderens Søn, født af Faderen fra Evighed; i Væsen og Egenffaber, i Gudsdomskraft, Ære, Mæjstæt, Visdom, i alt er han lige med Faderen og den Helligaand, den anden Person i Gudsdommen, sand Gud og sandt Menneffe. Han er det Johannes peger paa, idet han siger: „Se det Guds Lam.“ Det er „han, som forud var bestemt, for Verdens Grundvold blev lagt.“ og som „er bleven aabenbaret i de sidste Tider“ for vor Skuld, (1 Pet. 1, 20). Det er han, som Gud udsendte, da „Tidens Fulde kom,“ født af en Kvinde, født under Løven.“ (Gal. 4, 4). Han om hvem „Gud fordom havde talt mange Gange og paa mange Maader til Fædrene ved Profeterne.“ (Hebr. 1, 1) „han, som, da han var i Guds Skikkelse, ikke holdt det for et Næv at være Gud lig, men færringede sig selv, idet han tog en Tjeners Skikkelse paa, blev Menneffer lig, og fandtes i Skikkelse som et Menneffe; han fornedrede sig selv, saa han blev lydlig indtil Døden, ja Korsets Død.“ (Fil. 2, 6-8.) Han er det, som Johannes peger paa, idet han siger „Se det Guds Lam.“ Se, alffaa, hvilket kosteligt Lam Gud har beskiftet og givet til vor Frelse!

„Som bærer Verdens Synd.“ Disse Ord betegner Jesu Embede eller Hædset. De betegner med andre Ord Jesu hende uffersteffestelige Embede, der som det hende og rette Paaftelam skulde ofre sit eget hellige og

uffaldige Blod til en evig Forsoning for alle Menneffers Synder. Jesus skulde selv være hende uffersteffest og Offerlam. Han selv, den rene og uffaldige, som ikke vidste af nogen Synd, han blev gjort til Synd for os.

Frivillig, af Hærlighed og Medlidendebed for os faldne Syndere tager han paa sig, løfter paa sig og „bærer Verdens Synd.“ Den hele Menneffeslegts Synd har han paa sit Legeme, har den bort fra andre, har den til Forbandelsens Træ paa Golgatas Høi.

Dette „Guds Lam“ har ved sit eget hellige Blod — sit frivillige Offer paa Korsets Offeralter bragt et fuldgyldigt Offer for alle vore Synder, han har haaret vore Synder bort fra Guds Pine saa at de ikke mere skal fordomme os og hindre os fra Afgangen til Gud.

Enten maatte Syndere dø i deres Synd og evig forstædes fra Guds Naam, eller ogsaa maatte Synden løses. Det sidste beslattede Gud af Hærlighed og Medlidendebed skulde ske. Ja, hvad mere er, da Menneffet var ude af Stand til selv at løse for sin Synd, beslattede Gud selv at bestille et Sønesfær; thi, til et saadant Offer krævedes nemlig intet mindre end det bedste Gud selv havde, sin egen æffelige Søn. Saa han lagde Gud hele Verdens Syndesfuld og saaledes har han Verdens Synd.

Til dette Vidnesbyrd af Johannes har Luther knyttet følgende smukke Bemærkning: „Dette er et skjult og betligt Vidnesbyrd af Johannes om Kristi nye Regimente og Rige, hvorledes det skal gaa for sig; det er tydelige og klare Ord, hvort Johannes klart udtrykker hvad man skal have i Kristo; det er et kraftigt Sprog. Derfor skal en Kristen ensfoldig holde fast ved dette Sprog og ikke lade sig samme betøve; thi der gives ingen anden Trøst, hvort i Himmelen eller paa Jorden, hvormed vi kunne blive bestaaende i enhver Anseffelse, men i Besunderlighed i Dødens Råd. Og dette er nu vor Hovedgrund, at vi vide, hvort vore Synder ere henlogete; thi Løven lægger dem paa vor Samvittighed, stifter os dem ind i Varmen, men Gud tager dem fra os og lægger dem paa Lammets Skul-

dre. Thi, saastremt de saa paa mig eller paa Verden, saa vore vi forlorne; thi Synden er for stærk og for mægtig. Og Gud siger: Jeg ved, at dine Synder ere dig for svære at bære, derfor se, jeg vil lægge dem paa mit Lam og tage dem bort fra Eder. Dette skal du tro; thi naar du gjør det, er du fri fra Synden. Synden har kun to Steder, hvort den er, enten hos dig, saa at den ligger dig paa Halsen, eller den ligger paa Kristus Guds Lam. Derffom den nu ligger paa din Høg, er du forfaldt; men ligger den paa Kristus, saa er du fri og bliver salk; vælg nu hvad du vil.“

—W. A. Larsen.

Man ikke Sandheden vil man have.

Luther sagde: Verden stiller sig nu lige til imod Guds Ord, ligesom den har gjort for to Tusind Aar siden; thi Guds Ord falder til alle Tider ens. Verden er og bliver dog Verden, det er, Hævelens Brud, gjør og siger som Fariseerne svarede sine Tjenerne, som de havde udsendt for at gribe og bringe Jesus: Ere I ogsaa forførte? Tror nogen af de Føerffe eller nogen Fariseer paa ham? men Folket, som ikke forstaar Løven, det er forbondet (Joh. 7, 47, 28, 49). Saaledes siger man ogsaa nu: Tror Jurister og Biskoper paa den lutherffe Lære? Naab og Salvelse er spildt paa Verden; thi man kan dog ikke paa nogen Maade vinde den for Gud. Tilfærrer, færend Evangeliet kom, saa sparede man hvort en Røse eller Beføstning, men startede sig i Jaret, hvort det gjølt Liv og Lemmer for at saa en naadig Gud; man gif i hele Optog til St. Jakob (i Spanien) og pinte sig tilfæde, og man blev plaget med et forunderligt Mærke. Men nu, da Gud for Julett giver Syndernes Forladelse, tilbyder og forfætter den i sit Ord af luther Naade, stadfæfter den med Saframenterne, forfærdet med alvorlige Truselord, siger: derffom I ikke tro, saa skulle I onkomme, — saa ville vi ikke have det saaledes og blive enten de værffe Skarn eller de gruelfigste Gjærningshellige.

Jugensheds som hjemme.
En Fortælling
— af —
Hesba Stretton

Enhver foruden Humphrey vidste, at Jømael færdedes i Omegnen ved det gamle Hus, hvor hans Moder havde Røde med ham. Men de tog ingen Notis deraf, og de bragte fremdeles den gamle Ruth, som de kaldte hende, lidt Mad, skjønt de vidste, at hun ikke kunde spise den. Enkelte Koner tilbød sig ogsaa ofte at hjælpe til med Ruths Vask og gjorde ingen Bemærkning, om Jømaels Løi ogsaa var med. Thi naar vi synbart nærmer os Dødsfjællens mørke Dal, saa betragter vore Omgivelser os med andre Pine og yder os noget af den Deltagelse og Kjærlighed, som vilde have gjort vort hele Livs Pilgrimshæd til en lykkelig Dag.

Ruth, som saa længe havde været en forladt og tungt prøvet Kone, undrede sig over den Venlighed, som samlede sig om hende i hendes sidste Dage.

„Det gjør Hjemmet sødere,“ sagde hun til Jømael, „at have mange Venner og ellers alt i Overskud. Men hvis det altid havde været saa, vilde jeg maaske aldrig have tænkt paa, at Døden er en Hjemgang. Jeg foreskillet mig altid, at Himlen nu er mit Hjem, Jømael,“ svarede hun til, medens et stille Smil lygte over hendes rynkede Ansigt.

Det var den sidste Gang, hun sad sammen med ham paa Dørtærskelen; men de vidste det ikke. Thi naar Døden træder nogen af os nær, ved vi ikke altid, at Enden paa de gamle tilvante Pligter og det daglige Livs Sedvaner er kommen. Dette havde været en lang, solrig Aftendag; men nu heldede Dagen, og hvert Minut gjorde hendes klare Ansigt magrere og mere sluggesagtigt.

„Jeg er tilmode,“ fortsatte hun med usikker Stemme, somom jeg atter var et Barn og hører, hvorledes Fader kalder mig bort fra Legen. Jeg er lidt ængstelig ved at sige det, Jømael; men det forekommer mig mange Gange, somom jeg hørte vor fjære Herre kalde og atter kalde: Ruth, kom til mig, og du skal finde Svile.“ Og forleden Nat svarede jeg ham høit: Herre, jeg kan ikke være rolig for min Søn Jømael. Da syntes det mig, somom en sagte stille Stemme hviskede til mig: Overlad Jømael til mig. Han er min Søn. Og jeg sagde til mig selv: Herren har atter høit min Glendighed.“

Jømael lod stum, med Pinene fastede paa det gulblege Læs paa Aftenhimlen bog Trætoppene, hvor en Flagermus fløj frem og tilbage; men

han saa hverken Aftenlumringen eller Flagermusens Flugt.

„Sandelig,“ sagde Ruth næsten glad, „idag fik jeg ogsaa et Besøg paa, at Herren har høit mig; thi Fru Elif og Frøken Elise kom til mig, og Jømael, min Gut, de bragte mig godt Haab for dig. De vil reise afsted, over Havet, til det Land, hvorhen Folk drager for at have bedre Udsigter end her, og de lovede at tage dig med; thi Fru Elif sagde: det var Elises Skuld, at Jømael kom i denne Vloffe, og derefter vil Folk intet ondt tænke om ham, og jeg vil være som en Moder for ham. Du vidste jeg, at Gud atter havde høit min Glendighed.“

„O Moder,“ raabte Jømael, „jeg kan ikke forlade dig, nei aldrig, selv om Dronningen af England sendte Bud hid for at lade mig hente.“

„Men, min Søn,“ svarede hun, „hvis Herren ikke henter mig hjem for Fru Elifs og Elises Rejse, maa du dog forlade mig. Og jeg vilde da jeligere, naar jeg vidste, at du var i Sikkerhed der borte i det fjerne og havde Udsigt til at blive en god Mand, end om jeg efterlod dig her, hvor du under din Omflakken kan blive forført og drevet ind i Synden. Jømael, lov mig, at du vil reise, enten jeg lever eller er død, naar Tiden kommer. Min fjære, fjære Søn, lov, at du vil være lydig.“

„Jeg kan ikke, Moder, jeg kan ikke,“ hviskede han. „Jeg vil reise med Glæde, naar du er død; men saa længe du kan tale til mig, og jeg kan se dig, er det mig umuligt at forlade dig.“

„De rejser ikke for Slaahtannen,“ sagde hun indrømmende, „og om Gud saa vil, er jeg vel bød inden den Tid.“

Da hun Ratten efter saa vaagen og tænkte paa Jømael, som sov tungt i sit gamle Skjul, Gule i Halsflensklappen, brød hun sit Hoved med, hvad der skulde blive af ham, naar hun ikke kunde formaa ham til at forlade hende, saalange hun levede. Og paa den anden Side, naar han var borte, var der ingen, som kunde luffe hendes Pine og holde hendes døende Haand og hvirle Kjærlighedens sidste Ord i hendes Ære. Men af, hvor langt heller vilde hun dog ikke dø i fuldstændig Forladthed, naar hun vidste, at han var vel berget og begyndt et nyt og lykkeligere Liv.

Dagene gik langsomt hen, og Græsset vorte paa Markerne omring, voxede og blomstrede og blev herligt for Slaahten; men endnu syntes Livet at ville holde fast paa Ruth, som træt og beredt hun ogsaa var til at sætte Jømael i Frihed. Hun formaaede ikke længere at stige nedad Stigen fra sit Tagflammer,

hvor hun laa i Galvæske; men naar Humphrey var gaaet ud, stod Jømael ved hendes Side, saaat hun kunde naa ham med sin Haand ligesom i gamle Dage, da han endnu var et Barn.

De led ingen Mangel; thi Fru Elif kom hver Dag med Elise, og Dr. Chipchase sendte hende Mad fra sin Gaard eller kom selv for at besøge hende, og ingen kom med tomme Hænder. Jømael var atter i sit Hjem, og han naar han Dag efter Dag maatte gaa af Veien for Faderen, fælte han sig endnu som en banlyst.

„Jeg forlader dig ikke iasten,“ sagde han en Aften, da hun syntes søgere, end han forhen havde seet hende; jeg kan ikke forlade dig iasten. Det kunde let ske, at du døde.“

„Rei,“ svarede hun med et langt, svagt og sørgmodigt Suk, „min Jømael, der maa ikke blive nogen Skrid mellem din Fader og dig over min Dødsleug.“

„Han vil komme drucken hjem,“ sagde han næsten bestemt, „og jeg kan ikke lade dig være alene med ham.“

„Jeg er ikke bange for at være alene med din Fader,“ fortsatte hun. „Han var engang en god Vælgfælle, og han vil ikke behandle mig haardt, naar jeg dør. Jeg var heller ikke altid en saa god Gulstru, som jeg kunde have været, og jeg har endnu meget at sige ham. Hør, der kommer de løbende for at sige dig, at han kommer. Gaa, Jømael, giv mig et Kys og gaa hurtigt.“

„Jeg kan ikke,“ udraabte han, idet han klamrede sig fast til hende. „Maaske ser jeg aldrig mere dit Ansigt, aldrig, o Moder, jeg kan ikke gaa.“

Men medens han endnu holdt hende i sine Arme, og hun med svag Kraft Høj ham fra sig, hørte man Elises klare unge Stemme nedenunder i Kjøkkenet, som raabte i en urolig Tone:

„Jømael, den lille Willie Ruffin har forvildet sig i de gamle Stenbrud bag Gulerne, og vi søger efter dig, Ruffin og Godsherren og alle, vi alle søger efter dig.“

7.

Hendes sidste Befaling.

Jømael steg sin Moder; men han reiste sig ikke fra Stedet, hvor han knælede ved hendes Seng.

En svag Straale, som trængte sig op fra Værelset nedenunder, oplyste Ruths Ansigt, idet hun alvorlig og forsøgende saa ind i hans.

„Jeg kan ikke forlade min Moder,“ svarede han med lydlig, men noget tvungen Stemme. „Dun søger for Døden, og gaar jeg fra hende, kan det gjerne ske, at jeg aldrig ser hende mere.“

„Jømael,“ sagde Ruth, du har

ikke endnu ganske tilgivet Ruffin.“

„Rei,“ mumlede han, „nei; det har været allfor meget at tilgive. Han har drevet mig fra Hjemmet; jeg vilde nu været en aglet Mand istedenfor forsludt, hvis han ikke havde været saa haard mod mig. Du har plaget mig tidsode, Moder, og det er hans Skyld. Rei, jeg har ikke tilgivet ham. Lad ham selv søge efter sin Gut.“

„Du maa komme, Jømael,“ raabte Elise. „Willie har været sovnet allerede i fem Timer, og vi kan høre ham græde i det gamle Stenbrud. Ingen hænder det gamle Stenbrud saa godt som du; Rabningen er for liden for en Mand til at krybe ind, og det nytter ikke at sende en Gut ind, selv om en vilde gaa alene derind. O, kom strax! Om han falder i en af de Damme, du har fortalt mig om, og druknede der! Kom dog strax herved!“

Men Jømael rørte sig ikke, idet han holdt sin Moders Haand mellem sine kummerfuld stirrende ind i Modersens bedende Ansigt.

„Naar jeg befaler dig at gaa,“ hviskede hun, „vil du da være uslydig mod mig nu, da jeg ligger paa mit Dødsleie?“

„Send mig ikke,“ raabte han, „befal mig ikke at gaa!“

„Jo,“ sagde hun ømt. „Det er min Pligt at befale dig, og din Pligt er det at gaa. Det vil ingen Trøst være for mig at have dig i min Nærhed, naar jeg ikke kan dø rolig med Tanken paa den arme Gut i Grubben. Og jeg ved, at naar du ikke vil, er det tildels, fordi du ikke har tilgivet Ruffin. Naar vi ikke tilgiver vore Skyldnere, saa vil vor himmelske Fader heller ikke tilgive os. Det har vor høilovede Frelser sagt. Naar du tilgiver ham, vil Herren ogsaa tilgive dig. Gaa, Jømael, jeg vil gjenne dig, — maaske ikke her, men paa et bedre Sted.“

„Jeg vil gaa,“ sagde han og saa hende dybt bedrøvet ind i Ansigtet; „af, men om jeg ikke haar se dig igjen i denne Verden, vil det være haardt at vente, til vi kommer i Himlen.“

Endnu maade Elises utaalmodige og bedende Stemme, som dres paa ham at staa sig, hans Moders Æren, og hendes dybt indjuskne Pine var heftede paa ham og had ham uden Ord ikke at nøle.

Det var kanske sidste Gang, at Jømael saa hendes Ansigt.

Med et dybt og tungt Suk svarede han sig ned for at kysse hende, og som om han selv var bange for at nøle længere, sprang han nedad Stigen, trængte frem gennem Ener og Stral og naaede rasst Indgangen til Gulen.

Der var der ikke længere ensomt og mørkt. Bliere af Landsbyens

Judbyggere var komne derhen, og Skindet af flere Lygter udbredte et ublyggeligt og usikkert Lys.

Sex Lighbærere.

Noar jeg vender mine Bine hen paa Ungdommen, seer jeg sex Lighbærere.

Den første hedder „Druffenskab.“ Hvor mange drikke sig ikke ihjel! Sæden jordarbejdes jo ved Overfønmelse. Lyset gaar ud, naar du dyster for meget med det. Vil du leve længe, o Jugling, saa hold op at drikke.

Den Anden hedder „Middighed og Mjødelyst.“ Hvor mange bringe sig ikke selv Døden derved! Fornedelsl utænktet Lyst bliver Legemet afkræftet og svælgeligt. Er det ikke saaledes? Det, som brænder, bliver tilsidst forbrændt.

Den Tredje hedder „Brede.“ Heflighed og Brede forlorer Livet, siger Sirak, og Paulus fremstiller i Galaterne 5 Kap. Brede, Ridd og Mord. Brede føder Had, og Had frembringer ofte Mord og Drab.

Den Fjerde hedder „Middighed mod Forældre.“ Vi vide, hvilken Betsignelse det fjerde Bud lover den, som overholder det, den som ikke holder det, han rammer Forældelsen.

Den Femte hedder „Stet Selskab.“ Al, hvor mange har det ikke gjort Skade paa Liv og Vandel, hvor mange har det ikke berøvet deres Sjæles Salighed! Vind en Levende og en Død tilfammen; den Levende vil ikke bringe den Døde tillive, men den Døde vil visstelig ved sin Lugt dræbe den Levende.

Den Sidste hedder „Lediggang.“ som begraver Menneskene i levende Live. Til hvad mere Nytte er En, som gaar ledig, end En, som er død. Noar Træet ikke vil være frugt, bliver det afskudt og kastet i Jlden. Betænk dette, og hvis I have Lyst til at leve, saa lad denne Lighbærer staa stille.

Staa de stille eller høre de fremdeles vore Juglinger osted?—(Gerrit Müller.)

Banens Magt.

Enaa Handlinger, der fra Begyndelsen udføres med Ligeagtydighed, gjenføres, til det bliver en Skik. Skikken danner Bane; Banerne forme sig i Karakteren, og Karakteren har en usædelig Bestemmelse. Banerne kunne saaledes endog binde Sjælen med evige Lænker.

Et Snefnug er let og lidet, men Jang danner det Snefnug, som ryster Bjerge ved sit Fald, bedækker Byer og fylder Dalene. Gnisten fra det elektriske Hjul er lidet; men det er Elektricitetet, som i Lyulden fra Ibeirskysten hæver Stenpeggen i

Stoven og bringer Jorden til at skjælve ved Jøfelsen af dens Skraft. Den saakaldte Frost paa Binduesrunder er lidet, men det er den Frost, som danner de store Isbjerge, der flyde i de nordlige Hav og male de stærkeste Skibe til Klomer, naar de komme ind imellem deres uhyre Legemer. Sandkorn danner Jorden; Draaber fylde det uhyre Ocean's Dyb, og Stjerner de utallige skinnende Havre, som indtage et umaadeligt Rum. Vær vel den Lektie, som Snefnug, Gnister, Sand og Stjerner kunne lære dig. Vagt det Lille, og vaag vel over Begyndelsen til Lænker, Lænker og Handlinger. En lille upaaagtet Bane kan ende i en forødet Fornæm, et vanæret Navn, en ødelagt Sjæl, et ruineret Liv og en uslykkelig Ewigheid. Enhver Bane er en Repræsentant af næsten uendelig Magt for Vel eller Ve, for Tid og Ewigheid.

Saaledes have vi vist Banens Magt og set i den en Syndens og Sjæleens Lov, en Lov for Livets Karakterer, for Tid og Ewigheid. Synden trækker Sjælen. Saa hjælpeløst er Mennesket, naar det er bundet af Syndens Reb. Og saaledes stemmer indre Bevidsthed, Erfaring og den menneskelige Historie med og stadfæstet Videnskabens Lærdomme om denne Gjenstand.—(Mirkell.)

En kristens Stilling i Verden, men ikke af Verden.

En kristen bør omgives af en egen Luftfreds. Han bør altid bære noget af Himmelens rene Luft med sig, hvor han gaar.

Ligesom Dufferen uden-Jare kan opholde sig paa Havets Bund, saalænge det Kær, som fætter ham i Forbindelse med Luften ovenover Vandspejlet, er aabent og uskadt, saaledes kan en kristen, som staar i levende Samfund med Gud, ogsaa bevare sit aandelige Liv midt i denne onde Verden. Og ligesom Dufferen undertiden sendes ned i Havets Dyb for derfra at hente kostbare Skatte op til Jordens Konger, saaledes sender Herren ogsaa sine Tjenere at hente tabte Aenodier op fra Syndens Dyb, som en Dag skal straales i hans Kongekrone.

Frugt derfor ikke, du Herrens Stridsmand, for at gaa, hvor han sender dig, og for at tale, hvadsomhelst han byder dig! Hælder Herren dig, saa kan han gøre dig til en „fast Stad“ og til „en Stobbermur,“ selv om du er en af de alleruvagste, og om Kienderne rejser sig op imod dig og strider imod dig, skal de ikke saa Overhaand; thi Herren er med dig for at frelse og redde dig.

Og skulde Stridene blive haard, saa kom ihu, at det samme vederfares dine Besødere i Verden, og kom ogsaa

ihu, at den samme trofaste Faderhaand, som opretholder dem, vil ogsaa holde dig oppe. Bør tro Yppersteprest lever altid og beder altid for os. „Jeg beder ikke, at du skal tage dem ud af Verden, men at du skal bevare dem fra det onde. Hellige dem i din Sandhed! Dit Ord er Sandhed. Ligesom du har sendt mig til Verden, saa har og jeg sendt dem til Verden“ (Joh. 17, 15, 17, 18).

Og hør saa den herlige Forjættelse: „Den, som seiter, ham vil jeg gjøre til en Ville i min Guds Tempel, og han skal ikke mere gaa ud derfra; og jeg vil skrive min Guds Navn paa ham og min Guds Stads, det nye Jerusalem, Navn, hvilken kommer ned af Himmelen fra min Gud, og mit, det nye Navn“ (Kob. 3, 12).—(M.)

I hele min Virksomhed har jeg fundet, at Arbejdet for Børnene har de bedste Frugter. Naar somhelst jeg har maattet vælge mellem at forlunde Ordet for to voksne og at undervise et Barn i Ordet, har jeg altid anset det for min Blygt at ofre min Tid og Skraft paa det ene Barn. Det forekommer mig, at Djevleken ikke kunde ønske noget hellere, end at en Præst skulde anse sig som sendt hovedsagelig til de voksne Medlemmer af Menigheden, saa han kunde overlade Sjælsforagen blandt Børnene til andre.—Dr. Lyng.

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf
J. P. AABERG
1322 Pacific Ave. Tacoma

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

HOTEL GORDON
1305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktør
Skandinavisk og Tyak Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

The Linden Store
Shoes and Furnishings
18 Riverside Ave.
SPOKANE — — — WASH.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses filed. Med Front Bldg., Bellingham, Wash.

SAM CROW HOUSE FURNISHING COMPANY
225-27-29
Riverside Ave.
Spokane Wash.
Complet Udvalg Linoeums, Carpets, Möbler, Ovne og Crockery.
Telephone Main 2494

KLAEBOE DRUG CO.
(Instituet 1898)
For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail,
Stanwood, Wash.

Standinavist
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Telefon Main 7102.
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL
Klædehandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 106
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St., Bellingham, Wn

Dragt fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klases Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefor-
konferensen for Pacific Distrikt af den
Korske Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland,
Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Redaktionen ind-
sendes til N. D. Bjørke, 1818 Dono-
van Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Besjendtgjørelser og
Notiser indsendes til Pastor Ove J.
S. Preus, 1701 So. J St., Tacoma.

Alt vedrørende dette Blads Forret-
ning besjerges af Past. S. M. Tjer-
nagel. Breve adresserede „Pacific
Herald,“ Stanwood, Wash., vil naa
ham.

Bladet koster

For Maret \$.75
For Maret til Canada 1.00
For Maret til Norge 1.00
Adresse: — Stanwood, Washington.

Adresse: Stanwood, Washington.

Spørgsmaal.

„Tror Redaktionen, at det er ret
isølge Guds Ord, at Prester, saaledes
som er skeet i Norge, holder rosende
Gravtaler over afdøde Skuespillere
og Skuespillerinder, som har ofret
hele sit Liv paa at tilfredsstille Vines
Dyft?“

Hvis vedkommende ikke er kom-
men til Omvendelse før sin Død er
det isølge Guds Ord ikke ret at give
dem en kristelig Begravelse.

En kristelig eller kirkelig Vegrav-
velse skal man kun give saadanne, om
hvem man isølge Kjærligheden tør
tro, at de er døde i Troen paa Kris-
tus.

I Walthers Pastorale, Side 308
opregnes saadanne, hvem man isølge
Guds Ord ikke bør give en kristelig
Begravelse. Blandt disse regnes ogsaa
dem, som efter gjentagen Formaning
halstarrig indtil Enden foragter
Guds Ord og Sakramenter . . .

„Mange Prester mener, at de paa
Opfordring bør ialfald holde Vigta-
le over saadanne, da man derved gi-
ves Anledning til at prædike Guds
Ord. Men de betænker ikke, at en
Begravelse med kristelige Ceremonier
er et Privilegium, som alene tilkom-
mer dem, om hvem man efter deres
Liv og Besjendelse tør tro, at de er
hensøbet i Herren; og at de, som aa-
benbart foragter Guds Ord og Sa-
kramenter og som indtil Enden har
vedblevet saadanne, ikke bør vises en
saadan Ære. (Jerem. 22, 18-19
Mat. 8, 22).“

„Er det ret isølge Guds Ord, at
holde rosende Gravtaler over lands-
berømte eller verdensberømte Digte-
re og Komponister, som om de er
selvskrevne til Saligheden?“

Vi maa her give det samme Svar.
En kristelig eller kirkelig Vegravel-
se bør man kun give dem, om hvem

man tør tro, at de er døde som
kristne. Har et Menneskes Liv og
Virksomhed været af den Art, at de
enten direkte eller indirekte har stil-
let sig som Modstandere af Kristen-
dommen og nægtet at have noget at
gjøre med Kirken og dens Goder, og
indtil det sidste har vedblevet saadan-
ne uden at komme til Sandhedens
Erkjendelse — uden at have aflagt
nogen Besjendelse eller Udtalelse før
sin Død, — som giver os ret til at
antage, at de er døde som kristne, da
kan man ikke give dem en kristelig
Begravelse, eller holde rosende Grav-
taler, det er, rose dem som om de var
døde i Kristus. Det er overhovedet
ikke ret at rose nogen ved deres Død,
som om de var selvskrevne til Salig-
heden. Vi skal sige med Guds Ord:
„Salige er de døde, som dør i Her-
ren.“ Hvo som tror og bliver døbt
skal blive salig, men hvo som ikke
tror skal blive fordømt (Mark. 16,
16).

Underledes forholder det sig na-
turligvis i det Tilfælde, „naar et
Menneske efter et langt Syndeliv
endnu fort før sin Død ved Guds
underbare Naade og en Sjælesjergers
Tiltale er kommen til Erkjendelse og
som en bodsærdig og troende Syn-
der har faaet et saligt Endeligt. I
et saadant Tilfælde vil Prædikan-
ten, som har glædet sig med Guds Engle
over en saadan Omvendelse som Hv-
verens paa Korset, ogsaa ved at yde
en kristelig Begravelse prise Guds
Naade, som har forherliget sig paa
Synderen.“

Et Brev fra Dr. Martin Luther om Skolejagen.

Til alle min kjære Herrer og Ven-
ner, Prester og Prædikanter, som
mener det oprigtig med Kristus. Dr.
Martin Luther: Naade og Fred i
Kristus Jesus, vor Herre!

Mine allerkjæreste Herrer og Ven-
ner, I ser for eders Vine, hvorledes
den lede Satan nu mangelnde an-
griber os paa alle Kanter baade
med Vold og List, og anvender alle
Måder for at forstyrre det hellige
Evangelium og Guds Rige, eller
hvor han ikke kan forstyrre det, dog
paa alle Måder hindre og hemme
det, forat det ikke skal faa Frengang
og Overhaand. Blandt disse hans
Måder er dette vel en af de største
„om ikke den allerstørste“, at han
saaledes bedaarer og bedrager den
almindelige Mand, at de ikke holder
sine Børn til Skole eller lader dem
lære noget, men indgiver dem disse
fordærvelige Tanker: Fordi der ik-
ke er noget Haab om at blive Munk,
Nonne, Messjeprest, som der før var,
saa behøver man ikke mere nogen
Lærde eller megen Studering, men
maa tragle efter, hvorledes man kan
saa Levebrød og Rigdom.

Det kan jeg dog kalde et ret Me-
sterstykke i Djevleens Kunst: fordi
han ser, at han ikke i vore Tider kan
skalte og valte, som han gjerne vilde,
saa tænker han dog at faa sin Vilje
hos vore Efterkommere, idet han nu
for vore Vine saaledes tilreder dem,
at de ikke skal lære eller vide noget;
og naar vi er døde, kan han saaledes
have for sig et nøgent, blottet, ver-
gelsøst Folk, hvormed han kan gjøre,
som han vil. Thi hvis Skriften og
Videnskaberne forgaar, hvad vil der
da blive tilbage i de tykke Lande uden
en liderlig, vild Hob Tartarer eller
Tykker, ja maasse en Svinesti og en
Flok af bare vilde Dyr? Saadant
lader han dem dog ikke se nu, men
blender dem mesterlig, forat han,
naar det kom saa vidt, og de af Er-
faring maatte se det, da kunde I i
Skjægget ad al Klage og Hulen, saa-
som de nu, om de end gjerne vilde,
ikke længere kunde skaffe Naad eller
Sjælp i denne Sag, men maatte si-
ge, at det blev opfat for længe; og da
vilde de gjerne give hundrede Daler
for en halv Lærd, mens de nu ikke
vilde give to for to hele Lærde.

Og det vilde endda neppe gaa dem
efter Fortjeneste. Thi fordi de nu ik-
ke vil ernære eller underholde from-
me, arlige, tugtige Skolemestere og
Lærere, som Gud tilbyder dem, og
som med stort Arbejde, Flid og Møje,
og dog med ringe Omkostning og
Udlæg, opdrager deres Børn til
Gudsfrugt, Tugt, Lærdom og Ære:
saa skal de istedenfor disse saa
Slyngler og Drukkenbolte, grove
Kjeler og Dumrianer, ligesom de
før har havt, som for stor Bekostning
og mange Penge dog ikke lærer deres
Børn andet end at være idel Kjeler,
og til Gjengjæld skjænder deres Hu-
struer, Døtre og Piger, og ovenikjø-
bet er Herrer over deres Hus og
Gods, ligesom før var Tilfældet.
Dette skal være Lønnen for deres
store, skammelige Utafnummelighed,
hvortil Djevlen saa listig leder dem.

Da vi nu som Sjælesjergere isølge
vor Embedspligt skal staa paa Bagt
imod alle saadanne Mænter, maa vi
i denne saa vigtige Sag sandelig ikke
jove, men med al Kraft, Flid og Om-
hu tilskynde, formane, opmuntre og
drive, forat den almindelige Mand
ikke saa jammerlig skal lade sig nar-
re og bedrage af Djevlen. Derfor
se enhver til sig selv og tage vare paa
sit Embede, at han her ikke jover, saa
at Ungdommen bliver forsværet, og vo-
re Efterkommere bliver Tartarer el-
ler vilde Dyr, da bliver det vor
Tausheds og Svinnigheds Skyld, og
vi faar et tungt Regnskab at aflægge.

Men skjønt jeg ved, at mange af
eder ogsaa uden min Formaning vil-
de drive denne Sag bedre, end jeg
kan lære eder, og skjønt jeg desuden
ogsaa tidligere har ladet en særskilt
liden Bog herom udgaa til Naads-

herrerne i Byerne, har jeg dog sendt
eder denne min Prædiken, som jeg
mere end en Gang har holdt for vore
Folk, om maasse nogen skulde glem-
me dette, eller bevæge ved mit Ek-
sempel vilde blive flittigere heri, at I
dog kan erfare, at jeg ogsaa arbejder
troelig med eder heri, og at vi saale-
des overalt kan gjøre vort og for
Gud have opfyldt vor Embedspligt.
Det kommer nu sandelig an paa os,
da vi ser, at ogsaa de, man kalder
geistlige, forholder sig saaledes i den-
ne Sag, som om de vilde lade alle
Skoler, al Tugt og Lærdom gaa til-
grunde, eller endog selv hjælpe til at
nedstyrte dem, fordi de ikke frit som
før faar Lov at vedblive med sit
frække Væsen, hvilket egentlig Djevle-
len ved dem driver. Gud hjælpe os.
Amen!

Skrevet i Wittenberg 1530.

Til Synodens Ungdomsforeninger.

Ifølge Indbydelse fra Synodens
Menigheder i Chicago har Effektiv-
komiteen for Ungdomsforbundet be-
sluttet at holde Ungdomsstævnet der
samtidig med Sangerstævnet. Stæv-
net holdes den 16—19 Juni.

Det ansees for at være den heldig-
ste Ordning, at disse to Møder skaas
sammen. Derved kan de mange Un-
ge, som kommer til Sangerstævnet,
saa Anledning til at overvære Un-
domsforbundets Møder. Og Dele-
gaterne til Ungdomsstævnet kan saa
deltage i Sangerstævnet.

Ved det Møde, som Undertegnede
nylig havde sammen med Sangerfor-
bundets Præsident, J. W. Preus, og
den lokale Komite, blev følgende Pro-
gram antaget:

Tirsdag den 16de Juni—Formid-
dag Møde af Ungdomsforbundet. Ef-
termiddag Øvelse for det store Fæl-
leskor. Aften stort Ungdomsmøde i
vor Frelsers Kirke.

Onsdag den 17de Juni—Formid-
dag Møde af Ungdomsforbundet. Ef-
termiddag Udflugt. Aften General-
prøve for det store Fælleskor.

Torsdag den 18de Juni—Efter-
middag Generalprøve for Sangerne.
Aften den store Koncert i Chicago
Auditorium.

Fredag den 19de Juni—Aften,
selskabelig Sammenkomst for Un-
domsforbundets og Sangerforbun-
dets Medlemmer.

Synodemødet begynder Torsdag
Formiddag den 18de Juni. Saale-
des faar de, som kommer til Un-
domsstævnet, Anledning til at over-
være Nabningshøitidelighederne og
Sesjonerne Fredag.

Alle Foreninger tilhørende Un-
domsforbundet bør snarest mulig
vælge sine Delegater og melde, hvor-
mange kommer, til Forbundscomi-
teens Formand, Past. J. N. Wirke-
lund, 760 Birch St., Chicago, Ill.

Over Ungdomsforening har ifølge Konstitutionen Ret til at sende to, og hver Ungling- og Pige-forening en Delegat. Delegerne er tilbudt frit Ophold under Mødet. Men Komiteen, som ogsaa skal indkvartere alle dem, som kommer til Sangerstævnet og til Synodemødet, ønsker at saa vide saa tidligt som muligt, hvem der kommer, for at kunne skaffe Plads for alle.

Foreninger, som endnu ikke har sluttet sig til Forbundet, men ønsker at blive med, bør ogsaa sende Deleger. Disse kan allerede ved Begyndelsen af Mødet blive optaget og saaledes saa deltagelse i Forhandlingerne. Paa alle de Steder, hvorfra der kommer Kor til Sangerstævnet, vil det jo være meget let at vælge Deleger blandt Sangerne. Det var ønskeligt, om alle vore Ungdomsforeninger kunde blive repræsenteret ved denne Afskedning.

Fuldstændigt Program for Møderne vil blive offentliggjort senere. **Verbodigt.**

Chr. Anderson,

Ungdomsforbundets Formand.

Svarede Rosenius kom til den frelste Tro.

(Audsendt af W. H. Larsen.)

Kar 1830 hændte det, at en sørgelig, munter Studerende ved 15-Mars Alderen en Morgen traadte ind i Episkopaleseet for at saa sig Trost. Medens denne fremsattes, blev han paa et Bord var en gammel Bog, hvilken han slog op for at se paa Titelen. Denne var: „Doktor Erik Pontoppidans herlige Troespil.“

„Naa, da er det vel bedst at spille sin Tro,“ udbød Unglingen i tankeløst Glæde. Og dermed begyndte han at læse samt læste den første, anden og tredje Side, beundrende Forfatterens Skarpsindighed i Beskrivelsen af de otte ulige Bemærkninger af Ordet „Tro“ i Skriften. Men da han kom mod Slutningen af den tredje Side, blev det andet af, idet han det sidste følgende: „Nu mærke man det ottende og sidste Slags vel; thi ingen af de øvrige kunne vi fatte til Afskedning paa et Kæmpe Raadestand. Et Kæmpe kan vel stor Hæd i sit Embede, stor Trofasthed i sine Ord og Gjerninger, det kan vide Bibelen, tilfælle og erkende hele dens Adhold, tappert og standhaftigt befende den sande Lære, ja, besegle den med sit Blod, samt, om Kæmpens Tilstand saa fordrer, og Gud saa vil, gjøre Tegn og Underlige Gjerninger i Jesu Navn, men alligevel ikke des mindre fare til Helvede og samme Guds Børns rette Afskedning; thi dette er den sidste omfattede, respektfulde Tro alene.“ Ser til den glade Ungling et Stik i

sit Hjerte og blev i Gæst meget alvorlig. „Gvad er dette,“ tænkte han, „et Kæmpe kan tappert og standhaftigt befende den sande Lære, ja, og besegle den med sit Blod; det kan gjøre Tegn og Underlige i Jesu Navn; men alligevel ikke des mindre fare til Helvede. Forfatteren er paatageligen hjemme i Sagen, han tør ei have lagt noget, som han ei bestyrker med Skriften, og nu siger han, at man endog kan blive en Martyr for Sandheden og gjøre Undergjerninger i Jesu Navn — og dog fare til Helvede.“ Dette sad som en hvass og skærk Arog i Unglingens Hjerte. Han vilde se det forklaret og bevist, tog i al Gæst lidt Mad, kiste ei et Ord, men læste — tænkte og læste, og sandt omfattet altfor tydeligt, ikke blot, at Forfatterens Ord vare sande, men at han selv var et Fortællers Værn, fremmed for det Liv som er af Gud. Han havde før læst om de hellige Martyrers Lidelser og Trofasthed og derunder (i al god Mening, men i Blindhed besluttet i sine Dage at blive en from Mand, en trofast Jesu Befænder. Han vidste ei at dertil fordreres en ny Fødsel. Nu saa han det og blev for en Tid meget ulovelig, i en dyb og langvarig Bedringskamp. Omfattet blev han dog ved strifti Aarselighed frigjort og meget lykkelig, glad og salig.“

Saaledes var Rosenius selv berettet om dette vigtige Vendepunkt i sit Liv.

En god regel.

I det fjerde Aarhundrede efter Kristi Fødsel levede der en from, kristelig Kvinde, som maatte lide meget ondt af sin hedenske Højsæle, men har det afsluttet taalmodig, og bekræftede sig fremfor alle Ting for at bringe ham til Omvendelse og paa Veien til Salighed. Hun hedte Konika og var Moder til den store Kirkefæder Augustinus. Den, som har skrevet hendes Levnetsløb, fortæller om hende: „Nun talte mere med Gud om sin Mand, end med sin Mand om Gud.“ Dette betydningsfulde Ord indeholder en Sandhed ogsaa for os, og taler til os om, hvorledes vi skal forholde os overfor dem, som vi har at lide meget af, og som vi maa bære over med, mens vi har at kæmpe mod dem for Sandheden, og i det hele taget om vort Forhold til vore Fiender. Tal ogsaa du mere med din Gud om dine Fiender end med dine Fiender om Gud; det vil sige: Gvad du saa har at sige over dine Fiender, vær det frent for Gud i Ven, hellere end at foreholde dem selv dette i Trætte og Aro, som dog ikke leder til noget godt, men kun yder Ofske i Jlden og forbitrer Hjertene. — Efter „Det Røstner.“

Sori Arbeidsfelt.

„All aboard for San Francisco!“ Passagererne hastet ombord, ti der var kun nogle Minutter igjen. Vi var i Følget. Nu stod vi altsaa især med at forlade det solrige varme Syden, hvor vi havde strævet i nogle Aar med at bygge Gudsriget blandt vort Folk. Det var med en Hælle af Bæmød at vi sagde Farvel til de mange kjære Venner der. Arbeidet havde været meget vanskeligt, Udsigten til Fremgang liden, og Resultaterne havde ofte været meget nedslående, dog kunde vi spore Fremgang og især i den senere Tid havde der mødt os mangt og meget, som maatte opmuntre og glæde os. Naatte den gode Gud styrke og hjælpe vor lille Los Angeles Menighed til at blive ham tro indtil Enden! Han lægge sin Belsignelse til, at den maa gaa fremad i ydre og indre Vækst!

Torsdag Middag ankom vi til San Francisco. Paa Forhaand havde jeg forestillet mig hvorledes det saa ud her. Sidst jeg besøgte Byen saa den i Grus. Det var en kort Tid efter Jordbælvbet og Branden. Dengang gik jeg omkring efter det var mørkt, for at finde Ly Ratten over, ti i denne Edelegge og dette Virvar forekom det mig saafængt at søge efter vore Prester forat finde Gudsly hos dem, da de maatte selv have Vanskeligheder med at saa Tog over Hodet. Hvor jeg dengang vendte mig hen, saa snublet jeg over Grus og Stenhaug eller løb imod Levninger af en eller anden Bygning. Med usorrettet Sog maatte jeg reise tilbage til Oakland. Hvorledes mon San Francisco vil tage sig ud nu, tænkte jeg, idet Trænet nærmede sig Byen. Nære af Sydens Blade havde jo fortalt at Forretning og Kærelse stod stille, at intet Skridt var endnu taget til Byens Gjenoprejselse o. l. Altsaa maatte Byen endnu ligge i Grus, og Storer af forfult og arbejdsløse Stoffer dride om paa Gaderne. Men hvad fandt jeg? Bistof en hel Del oprevne, skidne og støvede Gader og Ruiner af mange Bygninger. Andet kunde ikke ventes, ti da Rom ikke blev bygget paa en Dag, var det vel heller ikke gjørlig at San Francisco skulde rejse sig af Asken paa en saa kort Tid. Men Fremstrid har her gjort og det store Fremstrid. Mangfoldige store, paladslignende Bygninger stod nu der, hvor før var Ruiner, og mangfoldige store Bygninger var under Opførelse. Byen rejser sig hurtigt af Asken, og hvis Herren sparer den for Fremtiden, saa vil der, om en Del Aar, ikke være Spor igjen af den skrædelige Masse som bortrev saa mange ved en hastig Død og lagde Pacific Kystens Støtthed i Grus.

Denne By interesserte mig i mange Henseender. Dens rastløse Liv,

dens Særdigheder og ikke mindst dens upperlige Beliggenhed. Den er Kystens Midtpunkt, har en pragtig Havn og den store rige Sacramento-dal bag sig til Rygrad. Byen vil uden Tvil blive Kystens New York, men derfor er den ogsaa af stor Betydning for vort kirkelige Arbeide. Her er der da ogsaa flere Rordmænd end i nogen anden Californisk By — de Forenede Staters Census af 1900 sætter Antallet af dem som er fødte i Norge til næsten 3,000. Vi har da ogsaa et Par Menigheder her og et Par i Oakland. For norske Menighed under Past. Grønsbergs Ledelse holder nu paa at gjenreise sit Guds Hus — en Bygning som jeg tror Menigheden kan føle sig stolt af. Et stændet i Byen over Søndag og fik saaledes Afskedning til at besøge Byen og Aften-gudstjenesten i vor engelske Menighed i San Francisco og den norske i Oakland. I den førstnævnte var der omkring 100 Tilhørere. Denne Menighed har under Past. Stenruds Ledelse anskaffet sig en pragtig Kirke. Pastoren fortalte, at Arbeidet havde været opslidende og vanskeligt — hvilket kan siges ogsaa om det norske — men at det nu havde begyndt at lysne, og at Kirkebesøget havde bedret sig i betydelig Grad, og lagde han til idet han viste os om i den rummelige Bygning, „giver Gud mig Kræfter til at arbejde her endnu nogen Tid saa haaber og venter jeg at Kirken skal blive mere befuldt end du ser den idag.“ Ja, det gjælder blot at holde ved, ti Herren har lovet, at hans Ord aldrig skal vende tomt tilbage.

Om Aftenen besøgte vi Oakland. Her har vi to Menigheder — en engelsk under Past. Gustvedts Ledelse, og en norsk, som blev organiseret sidste Sommer. Dens Prest er Past. Christensen, forhenværende Prest i Ballard. Sammen med Pastorerne Gustvedt og Stenrud besøgte vi Past. Christensens Gudstjeneste. Menigheden holdt Missionsgudstjeneste denne Aften saa det kan med Sandhed siges at vi kom belevig. Efter et Offer til Kystens Indremission var optaget kunde vor gode Past. Christensen ikke bare sig for at anmode de besøgende Prester til at sige noget. Det var mig en stor Glæde at se saa mange tilfæde — jeg tror der var ca. 50 Tilhørere — men især glædet det mig at denne unge Menighed i sit Stræb med at komme paa Grund af sine egne Børder, men gjør sit til at Evangeliet kan blive præket for andre. Det lover godt for Fremtiden, ti Erfaringen viser at en Menighed, som tænker kun paa sig selv ikke trives.

Der i denne Forhandling mødte jeg flere, som havde taget Del med os i det kirkelige Arbeide i Syden. De

litte sig godt i Dalland. En af mine forhenbærende Medlemmer udtalte som sin Overbevisning at Dalland var det bedste Sted for norske paa Nysten. „Der er allerede mange norske“ svarede han til, „og flere kommer baade fra Syd og Nst til hver Dag. Der skal der nok blive en god Menighed med Tiden.“ Det er neppe Tvil om at disse Byer er en vigtig Arbeidsmark for vort Samsind og Herren give dem Styrke og Velsignelse i Arbeidet!

D. Hallingstad.

Ballard.

Den 10de Mars blev elleve Sjæle lagt til Menigheden her, idet Anton Anderson med Hustru og syv Børn og Thora og Octavia Salsland blev optagne som Medlemmer. Den 22de Mars optoges fire til: Petter Salsland og S. Skar med Familie. Herren velsigne disse, som har faaet Raade til saaledes at bekende Kristus! Og Gud give, at mange flere maatte komme til denne samme Erfkendelse, at saaledes som man stiller sig ligeoverfor Jesu Kristi Menighed paa Jorden, stiller man sig ogsaa ligeoverfor Frelseren selv!

Lørdag den 14de Mars blev te For egteviiede ved Pastor Tingelstad Oscar Anderson blev viet til Emma Olsson, som i sin Tid blev konfirmeret her i Zion's Menighed. Anderson kom hidud fra Minnesota for ikke saa ret længe siden. De yngste vil bo i Julebyen, hvor de har baade Slegt og mange Venner. Maatte Gud forum de dem et langt og lykkeligt Samliv! Lauritz Gulhaugen blev ogsaa Gjenstand for sine Venners Velsigninger denne samme Dag, idet han blev gift med Helene Louise Naas, en Slegtning af den bekendte Naas-Familie ved Stanwood. Velsen fandt Sted i Abraham Howick's Hjem i Ballard. Efter en kort Prallupreise til Stanwood bor Mr. og Mrs. Gulhaugen nu paa Hjørnet af E og Spring St her i Ballard. Maatte Herren's Velsignelse følge ogsaa dette unge Par paa dets Vandrang gjennem Livet!

Den norske Kvindeforening vil fervere „Antefisk“, Lefse og andet mere, som især Nordmand synes særlig godt om, i Eagles' Hall paa Ballard. No Lørdags Aften den 28de Mars. Pas nu paa, du som læser dette, at du ikke gaar glip af denne Anledning til at spore din Hustru eller Madmor et Waalkids Stræv. Tag hende helle med til Kvindeforeningens Tilføring; I vil have godt af det begyge to.

Mrs. A. Olsback, som har været alvorlig syg en Maaned's Tid er nu i god Bedring.

Silverton, Ore.

Den 16 Febr. var Undertegnede behjælpelig med at danne „Den Første Co. lutheriske Menighed“ i North Bend, Coos Co., Ore., og den 23de Feb. organiseredes „Zion's Co. luth. Menighed“ i Marshfield, Coos Co., Ore. Der er over 40 norske og danske Familier rundt Coos Bay nu. Mange af dem længter efter at faa Guds Ords Forkyndelse stadig blandt sig. Børn ventur paa at blive underviste til Konfirmation. Menighedsberne besluttede at ansøge om Betjening fra Synoden. Flere af vore Præster har jo oftere besøgt disse Egn, men det er først det sidste par Aar at Indstigningen til Coos Bay er bleven betydelig. Der er nu mange af vore gamle Menighedsfolk fra Menigheder i Østen, ja tildeels ogsaa fra andre Menigheder her paa Kysten. Menighedsberne besluttede at give Nordmand Poff's Fuldmagt til at „alde“ I rest for sig, og haaber at dette skal ske.

Den 25 Feb. organiseredes ogsaa en Kvindeforening i North Bend. Et Dusin Kvinder var tilstede og begyndte Arbeidet med Bøn til Herren om hans Velsignelse. Følgende Bestyrelse blev valgt Bestyrelse, Mrs. S. Abrahamson; Vice Bestyrelse, Mrs. E. Lillebo; Sekretær, Mrs. L. L. Skogen; Kassierer, Mrs. O. Sundby. Der indkom ved det første Møde \$2.50. Kvindeforeningen hilser glæmment „Herold“ Venner og Slegt i de gamle Hjemsteder.

W. O. White.

Korelsbig Bekjendtgørelse.

Repræsentanter for Prestesald, Præster og andre af Synodens staaende Medlemmer, Delegerer for Ungdomsforeninger og Medlemmer af Sangerforbundet, som suffer frit Vagt, sit Profost og Aftensmad under Synodemødet (18—24 Juni), Ungdomsforbundsstævnet og Sangerstævnet (16—19 Juni) i Chicago, bedes tilførsive Undertegnede haa betyde, at Brev naar frem senest den 1 Mai.

Dette til Underretning for Prestesald og Ungdomsforeninger, som ikke endnu har valgt Repræsentanter og Delegerer. Tilførsives for at forebygge den Misforstaaelse, at det allerede skulde være for sent at anmelde Sanger, Mere om et Par Uger.

760 Hirsch St., Chicago, Ill.

J. R. Virkslund

Indvartningskomiteens Formand

Tacoma.

Fredags Aften ved seks Tiden hændte en sorgelig Ulykke her i vor Midte. Lille Albert Hagen, en ni Aars gammel Søn af Mr. og Mrs. Harold Hagen, blev overkjørt af en

Automobile en halv „Block“ Vej ovenfor sin Fars Grocery Store paa Jalma og 11te Gade. Han blev siebliffelig bragt til Fannie Paddock Hospital, hvor han udaandede i sin Fars Arme, en Times Tid efterat Ulykken hændte. Albert havde netop med sin ældre Bror, Harold, besøgt sin Far i Vulkiffen og Gaand i Gaand skulde de to gaa over 11te Gade lige udenfor Court Huset da den store Hjørnegreie kom i fuld Fart nedover og snappet den lille lige ud af sin Brors Gaand. Et af Hjulene gik, efter sigende, over ham og han blev slæbt omtrent 160 Fod før den forsvarede unge Mand, som sad ved Horet, fik sit Hjørneredskab stanjet. Ulykken har bragt Sorg ikke alene ind i et Hjem, hvor Far og Mor, to Søstre og to Brødre, begræder Lallet af en Hær Søn og Bror, men ogsaa ind i vor hele Menighed og særlig i Søndagskolen, hvor den lille har været en flittig og god Elev. Begravelsen foregik fra Vor Frelser's Kirke Mandags Eftermiddag. Den rummelige Kirke var fyldt af deltagende Venner. En stor Skare Børn fra Søndagskolen var ogsaa tilstede for at tage Afsked med den lille Kamearat. Pastor Preus talte baade paa Norsk og Engelsk. En Kvartet sang en vakker Oravsang. Som sædvanlig havde Kvinderne især lagt sin Omtanke og Kjærlighed for Dagen ved at pynte Kirken pent og smagfuldt. „Herold“ vil ogsaa gjerne være med og udtrykke sin hjertelige Deltagelse med de sørgende. Maa Herren give dem Styrke til at sige med Job: „Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.“

Bed Ungdomsforeningens Bestyrelses Aftens, den 11te Mars var Pastor Tingelstad fra Ballard tilstede og holdt en værdifuld Tale til Ungdommen om „Den skandinaviske lutheriske Ungdoms Betydning for Amerikas Fremtid.“ Han fremholdt at de Principer, som den lutheriske Kirke kæmpede for, er netop hvad Amerika trænger, at Kirken mere end noget andet kunde bevare det bedste, som Indvandrere har taget med sig fra sit Fædreland, nemlig: Ærlighed, Mod og Lovlydighed og fremfor alt, personlig Kristentro. Men skal disse Dyder, eller Gaver, bevares for vort Land, saa maa Ungdommen, Fremtidens Kirke, blive tro mod Fars og Mors Bekjendelse og med Tak for den herlige Arv de har faaet villig indtage Fædrenes Plads i Kirken, naar disse mister sin Kraft, ja, før end dette sker, lægge sig ind i Arbeidet og hjælpe til at løfte vor Kirke og saaledes ogsaa vort Land. Vi siger Tak for den udmærkede Tale og ønsker Pastor Tingelstad velkommen igjen.

Ron.

Lørdags Eftermiddag blev Christine Auberger, en Datter af Mr. og Mrs. Auberger i Ron, begravet. Hun fik Hjemlov Tirsdag, den 17de, efteret kort Tids Sygeleie i Galopperende Løring. Det kom som et haardt Slag for Auberger Familien. En Søn var i længere Tid været i Colorado for om mulig at gjenvinde sin Helse. Han kunde ikke komme til Begravelsen. Men han og de andre sørgende har den Trost at der er Gangue både glad og frimodig i Troen paa sin Frelser. Hendes Præst, Pastor Hørstad, havde været hos hende og meddelt hende Kæderen kort før hun døde. Han kunde dog ikke komme til Begravelsen men maatte saa Pastor Preus til at rejse i sit Sted. Pastor N. P. Xavier var ogsaa tilstede og holdt en Tale i Sørgehuset. En stor Forsamling fulgte den Sedengangne til Graven. Maatte ogsaa denne lidlige Fortgang hjælpe de mange unge, som der var tilstede, og os alle til at betænke hvor snart det „med os kan være endt“ og, som denne unge Kvinde, ikke søge vor Frelser.

Teller, Alaska.

Mrs. Brevig, Hustru til Past. Brevig, Teller, Alaska, døde forleden ifølge Telegram til Pastor Preus.

Bellingham.

Erling Ordal, Pastor Ordals 1 Aar gamle Søn, døde Søndag den 22de ds.

Vundet ved et Vers.

Præsten Balby, som er Forfatter af en stor Raugde Bøger, skrev følgende enkelte Linjer som sin Trostbenedelse:

„Lad mig i Fred saa ende
Da se din Frelse rig!
Min Svad vil Død mig sende,
Men Krist er død for mig.“

En Dag gav han en Afskrift af disse Linjer til Præsten, Dr. March, som satte dem over sit Skrivebord, hvor Farken af Roden læste dem.

„Hil De give mig en Afskrift af disse Linjer?“ sagde den gode Fark.

„Det skal være mig en Glæde,“ sagde March, og han tog straks Pen og Papir og skrev ned Ordene.

Lord Roden tog Brevet med hjem og satte det paa sin Vælt. Senere som Gen. Taylor, en Waterloo Helt, ind i Brevet og lagde Merke til dem. Han læste dem atter og atter, mens han stansede hos Lord Roden, indtil denne bemærkede: „Hvære Ven, jeg skulde virkelig tro, at du kan disse Linjer udenad.“

Nogen Tid efter rakte General Taylor disse Linjer til en Officer i Armeen, som drog til Krimkrigen. Desværre kom denne Officer hjem

for at dø, og de Dr. March gik hen for at besøge ham, sagde den frække Wand i sin Svagbed: „Njære Pastor, kjender De dette Vers, som General Taylor gav mig? Det bragte mig til min Frelser, og jeg dør i Fred.“

Hemmeligheden ved at bære Frugt.

Vor Herre Jesus meddeler os Bilskaaret for at bære Frugt med saa og ligefremme Ord: „Bliver i mig.“ Opfyld dette Bilskaar, og Følgerne vil vise sig!

Men hvad vil det sige at blive i Jesus? Det er det samme, som om man vilde spørge: Hvad skal en Gren gjøre?

Disse vi har et Træ, i. Et. et Vintre, hvor alt er, som det skal være, forat der kan komme Frugt, saa har Grenene kun at opfylde sin Bestemmelse, og Frugten følger af sig selv.

Grenene skal ikke udføre det samme som Roden og Stammen.

Jesus siger udtrykkelig: „Jeg er Vintre, I er Grenene.“ For at opfylde denne guddommelige Bestemmelse har vi kun at indtage vor rette Plads i Forholdet til Vintre, eller med andre Ord, vi skal kun forstaa dette: „Din Frugt er funden af være af mig“ (Joh. 14, 9).

Frugt er ikke noget, som Grenen skal frembringe eller udvirke. Bistnok er det noget, som skal bæres af Grenen, men det er alligevel ikke frembragt af den. Frugten viser, at Forholdet mellem Træet, som frembringer Frugten, og Grenen, som bærer den, er, som det skal være.

Saaledes ogsaa i aandelig Henseende. Forudsætningen for Frugtbarhed er en ret Forening mellem Kristus og Sjælen.

Det er kun til dem, der i Sandhed er forenede med Jesus, det sande Vintre, at han kan sige: „Bliver i mig, da Bliver og jeg i eder. Rigeom Grenen ikke kan bære Frugt af sig selv, uden den bliver i Træet, saa kan I heller ikke, uden I bliver i mig.“ Skjønt Frugten viser sig paa Grenen, kommer den dog ikke derfra.

Men hvad skal Grenen da? Den har kun ganske ligefrem at modtage og at give. Intet falder lettere for en naturlig Gren.

Det forholder sig jo saaledes, at Saften, som fra Roden gaar opjennem Stammen, ikke alene modtages af Grenen, men bogstavelig oplyses af den. Denne Saft er Grenens eneste Næring. Uden den vilde Grenen snart visne og dø. Men Saffens Bestemmelse er ikke alene at ernære Grenen, men ogsaa at bevare den grøn og frisk. Dette er nødvendigt, om den skal bære Frugt; thi kun den friske Gren er frugtbarrende.

Det er den oversflodige Saft, som frembringer Frugten. „Jeg er som-

men, at de skal have Liv og have oversflodigt.“

For at kunne forblive i Kristus, Vintre, maa den troende kjende sin rette Stilling og opfylde sin Bestemmelse som en Gren, der er sammenføjet med Vintre.

Intet er vigtigere for Sjælen end at indtage en modtagende Stilling. Naar Kristus, det himmelske Vintre, har antaget sig den troende som en Gren, saa har han ogsaa vootaget sig at forsyne sin Gren med Saft, Næring og alt, hvad der behøves for at frembringe Frugt.

Han giver alt, hvad der behøves, for at gjøre den troende til en Betsignelse.

Råd og derfor forstaa det ret, at Hemmeligheden ved at bære megen Frugt er at have Hjertet aabent for Jesus.

Vi tilhører ham, i hvem al Guddommens Fylde bor. At have fuldt Samfund med ham er at staa saa aldeles under hans Indflydelse, hans Regjering, hans Magt, hans Liv og hans Renhed, at vi fyldes med hans Fylde. Over Gren staar da under den livsfabende Strøms Indflydelse. Over Vore i Grenen er fuld af Saft. Grenen skal kun modtage, og Frugten følger af sig selv og som en naturlig Sog.

Og det er kun ved Tro, at den aandelige Gren saaledes opfylder sin Bestemmelse, ikke ved Anstrengelse og Arbejde.

W. & E. Schmidt Co
 307 THIRD STREET,
 MILWAUKEE, WISCONSIN

Offis efter vor Katalog af Kaffemøbler, Bænk, Søjler, Værelsesstole, Selskabsstole, Selskabsstole, Selskabsstole og Selskabsstole. Skriv navn til os.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
 No. 8 State St., New York.
 Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
 Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne til Raad og Daad.

Portsmouth HOTEL AND CAFE
 516 So. Hill St.
 Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
 P. P. Paulsen, Prop.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.
 Bellingham.
 Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
 O. J. ORDAL, Pastor.
 1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Astoria, Oregon.
 Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.
 THEO. P. NESTIE, Pastor.
 417-29th Street.

Quincy.
 Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
 Gudstjeneste efter Tillysning.

Chinook, Wash.
 Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
 G. J. BREIVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.
 Vor Frelser—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
 The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
 Gudstjeneste en Gang i Maanedens. Søndagskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
 Gudstjeneste efter Tillysning.
 O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
 Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Freeborn.
 Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
 Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
 Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
 H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Sacramento, Cal.
 Vor Frelser dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, Hj. af 9de og J Sta.

Suisun.
 Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
 Gudstj. efter Tillysning.
 W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
 Immanuel lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
 H. A. STUB, Pastor.
 1215 Thomas St. Tel.: Main 4428.

Newman, Cal.
 Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned. Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Los Banos.
 Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
 Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
 H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
 Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
 Gudstj. efter Tillysning.
 O. HAGOER, Pastor.

Silverton, Oregon.
 Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
 Gudstj. sidste Søndag i Maanedens, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
 Gudstj. efter Tillysning.
 A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
 Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
 N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
 The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
 E. M. STENSRUD.
 2222 Howard St. Phone: Market 3148

Oakland, Cal.
 St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
 Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
 Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
 S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
- Breivik, G. J., Chinook, Wash.
- Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
- Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, A. O., 19 og Donovan Sts., Bellingham, Wash.
- Blicher, P., Botwell, Wash.
- Bualson, H. E., Silvana, Wash.
- Christensen, M. A., 323 Athens Ave., Oakland, Cal.
- Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
- Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel. Main 5323, Tacoma, Wash.
- Eger, Olaf, 922 E 27 St., Los Angeles, Cal.
- Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.
- Hustvedt, S. B., 927 34th St., Oakland, Cal.
- Harstad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.
- Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
- Holden, O. M., 814-5th St., Coeur d'Alene, Idaho.
- Heldahl, O. E., Parkland, Wash.
- Ingebritson, H., Fir, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Larson, W. A., 1408 O St., Sacramento, Cal.
- Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
- Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
- Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., 1009 Millpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
- Prens, Ove J. H., 1112 S. 16 St. Home Phone: 3143.
- Stub, H. A., Tel. Main 4428, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Strenson, H. W., Box 4, Newman, Cal.
- Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
- White, A. O., Silverton, Ore.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
 T. K. SKOV
 2128 South J Street

Parkland.

E. P. Biland og Hustru, som i en Række af Aar med stor Dygtighed og Samvittighedsfuldhed har forestaaet Parkland Barnehjem, har paa Grund af Mrs. Bilands daarlige Helbred seet sig nødt til at resignere og er allerede flyttet ud. Mr. Biland har dog endnu Overophuset med Hjemmet, som midlertidig bestyres af hans Datter Gattie. Mr. og Mrs. P. Larson fra Harmony, Minn., der skal overtage Bestyrelsen, ventes hertil i Midten af April.

Skolens Musikkorps og Orkester gav forrige Fredags Aften en meget vellykket Koncert i Gymnastiklokallet. De unge assisteredes af Past. Prens fra Tacoma og Skolens Musiklærerinde, Miss Kindley. Alle gjorde sine Sager godt og vandt velfortjent Bifald. Næste Fredags Aften holdes den samme Koncert i Borgerens Kirke i Tacoma.

Pastor Olaf Eger og Familie fra Los Angeles gæster i disse Dage Parkland. Pastor Eger har i flere Aar været Prest i Los Angeles og skal nu overtage et Missionskald indbefattende Drillia, Olalla og andre Steder ved Puget Sound. Naatte Serren velsigne ham i hans nye Virkefelt.

Vinterterminen ved Akademiet nærmer sig sin Afslutning, og mange af Eleverne skal drage ud paa Fortjeneste. De fleste siger, vi kan vente dem her til næste Høst eller Vinter, hvis alt gaar vel. Vi har til Dato haft omtrent 280 Elever indskrevne.

Samuel Ellefson fra Wittenberg, Wis., har været i Parkland en Uges Tid paa Besøg hos Slegtninge og Bekjendte.

Mrs. Gunhild Ellefson og hendes to Døtre, Laura og Bertine, rejste denne Uge til Quincy, Wash., hvor Mrs. Ellefson har en Homestead Claim.

Pastor N. J. W. Nelson fra Moscow, Idaho, President for Columbia Konferensen af den Svenske Augustana Synode, aflagde nylig vor Skole et venligt Besøg. Pastor Nelson var en længere Tid Præst ved La Couver, Wash., og er saaledes kjendt med flere af vore Elever fra den Kant.

Svortil er Guds Ord nyttigt?

Svaret finder du i 2 Tim. 3, 16. Der staar, at den hele Skrift er nyttig til Lærdom, til Overbevisning, til Rettelste, til Oplysning i Retfærdighed. — Men har du nogen

stedes læst, at Skriften er nyttig til slette Bitter?

Der er dem, som kun synes at have Brug for Bibelsprog, naar de skal lage en Bitt.

Man gaar forbi et nyt Hus under Opførelse, hvor der indrettes mange Rum. Straks er en særdig med et Ord om det Faderhus, hvor der er mange Værelser. — Man prøver endel Værelser; en lader falde disse Ord: Prøver alt og beholder det gode. — Eller der er et Selskab, og den ene eller den anden faar Anmodning om at indtage et høiere Sæde; under Smil heder det: „Sæt dig høiere op. Svo sig selv fornædret, skal ophøies.“

Det er bare nogle faa Eksempler, grebne iflæng. Nu er der dem, som mener, at dette er ganske harmløst. Det er ialfald ikke ondt ment.

Lad saa være, at ialfald det sidste har sin Berettigelse. Men hør her! Saadanne Bitter hænger ved Bibelstederne og har en forunderlig Evne til at berøve dig Trøsten og Gæsten af dem just da, naar du trænger dem. Saaledes bliver den Bane at lage Bitter af Skriftsteder en farlig Bane. Du berøver dig selv en Belsignelse, som du kanske i Livets Alvorsstund jaart kunde trænge.

Sandelig—Guds Ord skulde være kristne Menneker for helligt til at misbruges til daarlige Bitter.—„Vud og Silfen.“

Landsmand.

Hvis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Adgang at faa en god Skoleuddannelse, saa kom til Parkland, Wash., og sikke eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Lotter eller Land i større eller mindre Stykker hør man henvende sig til John Stensrue som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Cultums Office, 402 Vernice Bldg., Tacoma, Wash.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — saasom: **Sofmandsdræber, Raftardræber, Rigabalsm etc.**

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønsket.

Post-Ordre ekspederes pr. Omgaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1st Ave. S. Pike Street
Seattle, Wash.

Attend

The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND **BLODGETT**
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

BEN WILLARD
Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

ROB'T. W. COLLINS
SUITE & WIGGEST BLK.,
handler med Real Estate og faste
Landelendomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

Lien's Pharmacy
Scandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvie
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

DR. L. N. JACOBSEN
Norsk Læge og Kirurg
Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
Residence: Ind. 3620.

Alterbilleder Portrætter og Landskabs
materier udføres godt og
billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring.
De bedste Anbefalinger have. Skriv efter katalog til
Arne Berger, Kunst.
544 Wash. Str., - Portland, Oreg

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Dr. Hartman
Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.